

वासन्तिकः २ केलिकिलः ३ विदूषकः ४
प्रहाची ५ प्रीतिदः ६। इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, नैषधे । १६ । ६४ ।

“दूरात्पुष्पमिरजलधेर्वाङ्मन्त्रिभानु-
भांशुस्त्वान्नरुहवनीकेतिवैहासिकोऽयम् ॥”)

बोटा, स्त्री, दासी । यथा,—

“पोटा बोटा च सेटी च दासी च कुट-
हारिका ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

बोङ्, पुं, गुवाकः । इति शब्दरत्नावली ॥ जटा-
धरे भूरिप्रयोगे च भोङ् इति पाठः ॥

बोङ्, पुं, गोनससर्पः । बोङ् इति भाषा । यथा ।
गोनासो मखली बोङ् । इति भरतधृत-
विक्रमादित्यः ॥ मत्स्यविशेषः । इति मेदिनी ॥

बोङ्गी, स्त्री, पञ्चतुर्थांशः । इति मेदिनी ॥ वृङ्
इति भाषा ॥

बोङ्गः, त्रि, बहुधातोस्त्यप्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ।
बहुनीयः । बाङ्गः । इति सुप्रबोधवाकरणम् ॥
(यथा, हरिवंशे । ७५ । ८८ ।

“बोङ्गश्च पुङ्गवेनेव धूःसदा रणमूर्द्धनि ॥”
परिचित्यः । यथा, महाभारते । १२।४४।४५।

“न चैतेभ्यः प्रदातव्यं न बोङ्गा तथाविधा ॥”)

बोङ्गा, [ङ] पुं, (बहुव्रीति । बहु + ङच् ।
“सहिवहोरोदवर्णस्य ॥” ६ । ३ । ११२ । इति

अकारस्योकारः ।) भारिकः । (यथा, भाग-
वते । ५ । १० । २ ।

“विषमगतां स्वशिविकां रङ्गगण उपधाये
गुरुधानधिवहत् आहृष्टे बोङ्गारः सान्धति-
क्रामत ॥”) ऋट् । परिचिता । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, मनुः । ८ । २०४ ।

“अन्यां चेद्दर्शयित्वा बोङ्गः कन्या प्रदीयते ।
उभे ते एकशुक्लेन वहेद्व्यज्रवीम्बशुः ॥”)

ऋतः । इति मेदिनी ॥ अण्डान् । ऋषभः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महाभारते ।

११ । २६ । ५ ।

“तपोऽर्थं यं ज्ञास्यन्ति घत्त गर्भं
गौर्बोद्गारं धावितारं तुरङ्गी ॥”

बहुनकर्षरि, त्रि, यथा, कुमारः । १ । १५ ।

“भागीरथीनिर्भरश्रीकराणां
बोङ्गा सुहुः कम्पितदेवदारुः ॥”)

बोङ्गः, पुं, सुनिविशेषः । यथा,—

“सनकाश्च सनन्दश्च हृत्तीयश्च सनातनः ।
कपिलश्चासुरिश्चैव बोङ्गः पञ्चशिखस्तथा ।
सर्वे ते हस्तिमायान् महेतेनाम्बुना सदा ॥”

इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥

बोङ्गः, पुं, हन्तम् । इति शब्दरत्नावली ॥ बोटा
इति भाषा ॥ किमु लिपिकरप्रमादपाठोऽयम् ।

यथा मूलग्रन्थे ।

“तथा बोटा इति स्थाते हन्तं प्रसववन्धनम् ॥”
बोदः, त्रि, आर्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बोदालः, पुं, (बोदः आर्द्रः सन् अलतीति । अल +
आच् ।) मत्स्यविशेषः । बोवालि इति भाषा ॥

तत्पठ्यायः । सहस्रदंष्ट्री २ पाठीनः ३ वदा-
लकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

बोरकाः, पुं, लेखकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
बोरटः, पुं, कुन्दपुष्पम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बोरपट्टी, स्त्री, मन्दुरा । इति शब्दमाला ॥ मादुर
इति भाषा ॥

बोरवः, पुं, घान्यविशेषः । बोरो इति भाषा ।
अस्य गुणाः ।

“बोरवस्तु बुधैः प्रोक्तस्त्रिदोषस्य प्रकोपणः ।
मधुरश्चाक्षपाकश्च ब्रीहिः पित्तकरो गुरुः ॥”
इति राजवल्लभः ॥

बोरखानः, पुं, पाटलवर्णान्धः । इति हेमचन्द्रः ॥
बोल्, स्त्री, (बोलयति प्रायशो निमग्नं भवतीति ।
बुल + अल् । यद्वा वा गतौ पिङ्गादित्वात् ऊलच् ।)

स्वनामख्यातवणिगद्वयम् । तत्पठ्यायः । रक्ता-
पहम् २ सुखम् ३ सुरसम् ४ पिङ्गकम् ५ विषम् ६

निर्गोहम् ७ वर्णरम् ८ पिङ्गम् ९ सौरभम् १०
रक्तगन्धकम् ११ रसगन्धम् १२ महागन्धम् १३

विषम् १४ सुभगन्धम् १५ विषगन्धम् १६
गन्धरसम् १७ त्रयारिः १८ । अस्य गुणाः ।

“बोल्च कटु तिक्तोष्णं कषायं रक्तदोषशुत् ।
कफपित्तामयान् हन्ति प्रदरादिज्वरपहम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

तत्पठ्यायगुणाः ।

“बोल् गन्धरसः प्राणपिङ्गगोपरसाः समाः ।
बोल् रक्तहरं शीतं मेघं दीपनपाचनम् ॥
मधुरं कटु तिक्तं च ग्रहं खेदनिदोषजित् ।
ज्वरापसारकुष्ठं गर्भाशयविशुद्धकत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

बोल्, पुं, (वातीति । वा + ऊलच् ।) रसगन्धः ।
इत्यमरः ॥

बोल्काः, पुं, लेखकः । इति शब्दरत्नावली ॥
बोल्काहः, पुं, अन्धविशेषः । यथा,—

“बोल्काहस्यमेव स्थात् पाङ्क्तेश्वरवानधिः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

बोहिल्यं, स्त्री, यानपात्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥
बाह्जल इति भाषा ॥

बौ(बौ)हं, स्त्री, (बुद्धेन हतम् । बुह + अल् ।) बुह-
ज्ञतनिरौत्तरशास्त्रम् । तत् सर्वैः शास्त्रकारैः
खचितं अतएवाप्याहम् । जिनधर्मः । यथा,—

“ततो बृहस्पतिः प्रक्रमकरोद्वलदर्पितम् ।
ग्रहज्ञानविधानेन पौष्टिकेन च कर्मणा ॥
गत्वाय मोहयामास राजपुत्रान् बृहस्पतिः ।
जिनधर्मं समाख्याय वेदवाहं च वेदविन् ॥
वेदत्रयीपरिभ्रष्टांश्चकार धिक्काधियः ।
वेदवाहान् परित्राय हेतुवादसमन्वितान् ।
अद्याय प्रको वक्ष्ये सन्धर्म्मवहद्विभूतान् ॥”
इति मातुल्ये वीमवंशाष्टकौर्मनं नाम २४ अः ॥
बुहसमन्विनि, त्रि ॥

बोषट्, अ, (उह्यतेऽनेन हविरिति । बह + बाहुल-
कात् डोषट् ।) देवहविर्दानमन्त्रः । तत्पठ्यायः ।
खाहा २ औषट् ३ वषट् ४ खडा ५ । इत्य-

मरः ॥ एते पञ्च शब्दा देवहविर्दाने बहि-
सुखाहुतौ वर्तन्ते । देवाय हविषो दानं देव-
हविर्दानम् । तत्र देवा इत्यादयः अत्र पितरो
देवता इति स्मृतेश्चोपि देवा हविर्दानं इत्यनेन
एते मन्त्रा इति स्मृतम् । अमन्त्रत्वे खाहयेव
हविर्भोजमिति रहुः । खाहाययं मन्त्रमेदं
स्त्रियां खाहायियोषितौति कोषान्तरम् । खाहा
इत्यादि । औषट् तालवादि ऋह्यमध्यम् ।
बोषट् वषट्द्वयं ऋह्यमध्यम् । खडा इत्यादि ।
इत्याथ खाहा । इत्यादिप्रयोगः । इति भरतः ॥

अंशकः, पुं, (विगतोऽंशो विभागो यस्य ।
क्षेदादिना प्रायो विभागान्तरत्वात् तया-
लम् ।) पर्वतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अंसकः, पुं, (वि + अंस + क्तुल् ।) धूर्तः । इति
हेमचन्द्रः ॥

अंसितः, त्रि, (वि + अंस + क्तः ।) प्रतारितः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अक्तः, त्रि, (वि + अक्तू याप्तौ + क्तः ।) प्राप्यः ।
इत्यमरः ॥ स्फुटः । इति मेदिनी ॥ (यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । १ ।

“विभावेनानुभावेन अक्तः सञ्चारिणा तथा ।
रचनामेति रत्नादिः स्थायीभावः सचैतवाम् ॥”)

पुं, विष्णुः । यथा,—

“अक्तो वायुरधोचक्रः ॥”
इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥

अक्तडटार्थः, पुं, (अक्तं स्फुटं यथा स्थात् तथा
डटोऽर्थो येन ।) साक्षी । तत्पठ्यायः । प्रत्यक्षी
२ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अक्तरूपः, पुं, (अक्तं रूपं यस्य ।) विष्णुः । यथा,
“अदृश्यो अक्तरूपश्च सहस्रजिननन्तजित् ॥”
इति तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥

अक्तरूपयुक्ते, त्रि ॥

अक्तिः, स्त्री, (अक्यतेऽनेनयेति । वि + अज्ज +
क्तिन् ।) पृथगालिका । इत्यमरः ॥ जनः । इति
हेमचन्द्रः ॥ अहता च । (यथा, रघुः । १।१० ।

“तं सन्तः ओतुमर्हन्ति सदसद्वृत्तिहेतवः ।
हेतवः संलक्ष्यतेऽह्यौ विशुद्धिः श्यामिकापि
वा ॥”

भूतमात्रम् । यथा, गीतायाम् । ८ । १८ ।

“अथक्तादयत्तयः सर्वाः प्रभक्त्यहारागमे ॥”
“अथक्तराचराणि भूतानि ॥” इति तद्वी-
कायां खामी ॥ न्यायशास्त्रोक्तस्तत्पठ्यायः ।
यथा, साहित्यदर्पणे । २ । २५ ।

“सामर्थ्यमौचित्ये देशः कालो अक्तिः खरादयः ।
शब्दार्थस्थानवच्छेदे विशेषस्तत्तद्विधतः ॥”)

अगः, त्रि, (विहङ् अगतौति । अग + अक्ते-
कति बाधुः ।) बाधकः । (यथा, महा-
निर्वाणतन्त्रे । ३ । १२४ ।

“युष्मा धनार्जने यथाः सदा चक्षलमानसाः ॥”)

आकुलः । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः । ७।२।
“वेवाहिकेः कौतुकसंविधाने-
यं दे यहे अग्रपुरन्ध्रवर्गम् ॥”